

ser for den pågældende kunde, men også hvor de pågældende ydelser udføres af andre medarbejdere i revisionsvirksomheden».

Revisorkommissionens begrundelse er, at hvis revisor udover rådgivningsydelser for den samme person tillige udfører erklæringsopgaver, vil revisors uafhængighed kunne komme i fare, da vederlaget for revisionsydelsen kan blive påvirket af det vederlag, der aftales for konsulentytelsen.

Problemet vil være særligt aktuelt i de tilfælde, hvor vederlagets størrelse gøres afhængigt af poster i et regnskab, som revideres af samme revisor eller revisionsvirksomhed.

FSR anbefaler, at bestemmelsen afgrænses således, at det alene er den revisor og det team, der deltager i erklæringsopgaven, der udelukkes fra at udføre resultatafhængige rådgivningsopgaver for samme kunde.

Lovforslaget liberaliserer revisorerne arbejdsmuligheder og skærper samtidig kravene til revisorerne uafhængighed. Der er således tale om en afbalancering af de to hensyn. Og den rette balance kan naturligvis altid diskuteres.

ad 2) Bødestørrelser

Sanktionerne ved Disciplinærnævnet er foreslået hævet fra 200.000 kr. til 300.000 kr. for revisorer og fra 500.000 kr. til 750.000 kr. for revisionsvirksomheder.

De gældende bødestørrelser blev indført i forbindelse med det nye disciplinærsystems vedtagelse i Folketinget i december 1992, dvs. for godt 10 år siden. Bødestørrelserne blev i sin tid fastsat, så de svarede til de bøder, der kunne pålægges af Advokatnævnet.

Forhøjelsen af bødestørrelserne skal således ses i lyset af, at bødestørrelserne har været uændret siden 1992, samt at bødesatserne ikke kan forventes at blive reguleret i de kommende år.

Udmålingen af bøden foretages af Disciplinærnævnet, der har en dommer som formand. Det forudsættes, som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at nævnet ved udmålingen af bødestørrelsen er opmærksom på forholdet til revisionshonoraret.

Forhøjelsen af bødesatserne er imidlertid ikke udtryk for, at der generelt er behov for at give højere bøder. Forhøjelsen giver derimod spillerum for en differentiering, der også afhænger af den

enkelte revisors/revisionsvirksomheds størrelse og overtrædelsens grovhed. Jeg er i den forbindelse helt enig med FSR, der i henvendelsen nævner, at vi har et professionelt revisorerhverv, der generelt i handling udviser ansvar og som branche lever op til kravene som offentlighedens tillidsrepræsentant. Jeg tror derfor også, at det bliver i yderst sjældne tilfælde, at det bliver nødvendigt at benytte de højere bødestørrelser.

ad 3) Finansieringen af Revisortilsynet

Jeg har med tilfredshed noteret mig, at FSR støtter indførelsen af den offentlige, obligatoriske kvalitetskontrol. Den obligatoriske kvalitetskontrol er et meget vigtigt element i såvel EU's strategi for de finansielle markeder, som forslaget til ny revisorlov.

En grundlæggende betingelse for revisorerne eksistens er, at der er tiltro til deres arbejde. Ved indførelsen af den obligatoriske kvalitetskontrol får et uafhængigt organ ansvaret for at kontrollere kvaliteten af revisorerne arbejde.

Revisorerne kan anvende kvalitetskontrollen overfor omverdenen som bevis på, at deres arbejde har den kvalitet, som brugerne af revisors arbejde kan forvente.

FSR anfører, at de allerede har en kvalitetskontrol for deres medlemmer. Jeg finder det godt, at branchen allerede – frivilligt – har etableret en kvalitetskontrol. Den eksisterende kvalitetskontrol har dog den svaghed overfor omverdenen, at den foregår indenfor revisorstanden. Omverdenen vil alt andet lige have større tiltro til et uafhængigt organ, Revisortilsynet, end til en brancheorganisation.

Hertil kommer, at det ikke er alle revisorer, der er medlem af en revisorforening, og derved underkastes kvalitetskontrol. Disse revisorer bliver med lovforslaget nu inddraget under kvalitetskontrollen.

Brugerfinansieringen af Revisortilsynet – ved opkrævning hos alle beskikkede revisorer, der er tilknyttet en revisionsvirksomhed – svarer til finansieringen af Finanstilsynet, der ligeledes er brugerfinansieret af de virksomheder, som er underlagt tilsynet.

Da det samtidig er revisorerne som stand, der får fuldt udbytte af kvalitetskontrollen, er det naturligt, at revisorerne selv betaler de omkostninger, som er knyttet til driften af Revisortilsynet. Revisortilsynets uafhængighed medfører, at det